

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział Własności Intelektualnej

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia SO Beata Piwowarska

Protokolant Katarzyna Karpińska

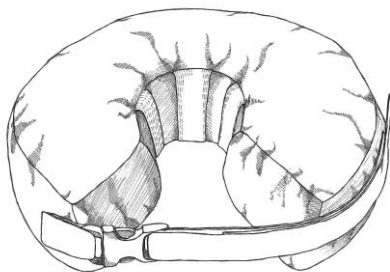
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lipca 2020 r. w Warszawie

sprawy z powództwa **G.M.**

przeciwko **L.spółce** z **ograniczoną odpowiedzialnością**
z siedzibą w Jaworznie

o ochronę praw do wzorów wspólnotowych i zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji

1. nakazuje **L. spółce** z **ograniczoną odpowiedzialnością** z siedzibą w Jaworznie zaniechanie naruszania prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego 001980392-0001 o

wyglądzie: polegającego na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy „SOFT” w kształcie podkowy zapinanych za pomocą paska oraz umieszczonego na kołnierzu rzepa, charakteryzujących się tym, że:

- trzy paski chwytno-mocujące umieszczone są po wewnętrznej stronie kołnierza
- po jednej stronie kołnierza umieszczony jest pasek zapinający
- po przeciwległej stronie kołnierza umieszczony jest rzep chwytający

- po wewnętrznej stronie paska zapinającego na całej długości znajduje się rzep mocujący,

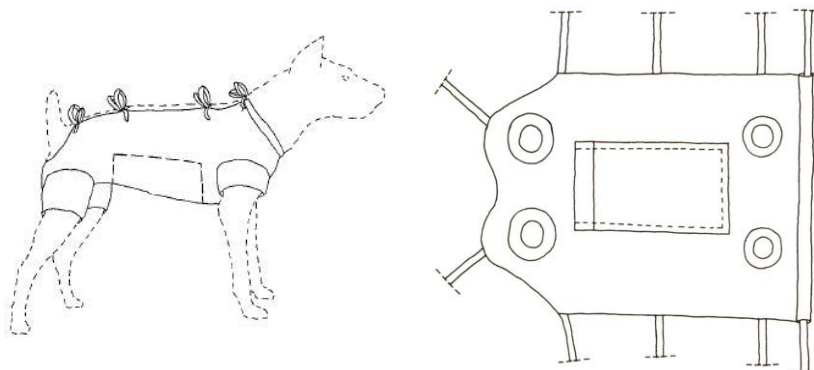
w szczególności kołnierzy pooperacyjnych o wyglądzie: , w których uzewnętrzony został wzór wspólnotowy powódki o nr 001980392-0001;

2. nakazuje pozwanej zaniechanie popełniania na szkodę powódki, stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów i noszących znamiona pasożytnictwa, czynów nieuczciwej konkurencji polegających na: wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy pooperacyjnych „SOFT”

opisanych w punkcie 1., w szczególności kołnierzy o wyglądzie:

3. nakazuje pozwanej zaniechanie naruszania prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego 001865197-

0002 o wyglądzie:

polegającego na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu ubranek pozabiegowych dla zwierząt w kształcie zbliżonym do prostokąta z czterema otworami oraz paskami mocującymi, charakteryzujących się tym, że:

- paski mocujące znajdują się na dłuższym boku prostokąta
- jeden z krótszych boków prostokąta posiada pośrodku wcięcie
- w każdym z czterech otworów jest doszyty dodatkowy element w kształcie rulonu,

w szczególności ubranek o wyglądzie: , w których uzewnętrzniony został wzór wspólnotowy powódki o nr 001865197-0002;

4. nakazuje pozwanej zaniechanie popełniania na szkodę powódki, stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów i noszących znamiona pasożytnictwa, czynów nieuczciwej konkurencji polegających na: wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu ubranek pozabiegowych dla zwierząt opisanych w punkcie 3. w szczególności ubranek o wyglądzie:

5. nakazuje pozwanej zaniechanie popełniania na szkodę powódki, stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów i noszących znamiona pasożytnictwa, czynów nieuczciwej konkurencji polegających na: wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu butów ochronnych dla zwierząt w postaci sakiewki o owalnym dnie, zapinanych za pomocą pasków, charakteryzujących się tym, że:

- z przodu buta znajduje się rozcięcie
- każdy pasek zapinający posiada od wewnętrznej strony rzep mocujący
- każdy pasek zapinający posiada od zewnętrznej strony rzep chwytający,

w szczególności butów ochronnych o wyglądzie:

6. nakazuje pozwanej usunięcie skutków niedozwolonych działań poprzez wycofanie z obrotu, w szczególności od jej dystrybutorów i partnerów handlowych, będących własnością pozwanej:

a. kołnierzy o cechach opisanych w punkcie 1., w szczególności o wyglądzie:

b. ubranek pozabiegowych o cechach opisanych w punkcie 3., w szczególności o wyglądzie:

c. butów ochronnych o cechach opisanych w punkcie 5., w szczególności o wyglądzie:

7. nakazuje pozwanej opublikowanie na jej koszt, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, w ogólnopolskim miesięczniku branżowym „(...)”, na stronach nieprzeznaczonych do ogłoszeń (tj. na stronach redakcyjnych), obramowanej i widocznej informacji o treści: „Wyrokiem z dnia 6.08.2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zakazał L. spółce z o.o. z siedzibą w Jaworznie zaniechanie naruszania praw G. M. z rejestracji wzorów wspólnotowych nr 001980392-0001 i nr 001865197-0002 oraz popełniania na szkodę powódki, stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów i noszących znamiona pasożytnictwa, czynów nieuczciwej konkurencji polegających na: wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy pooperacyjnych „SOFT” w kształcie podkowy zapinanych za pomocą paska oraz umieszczonego na kołnierzu rzepa, w szczególności o wyglądzie:

, ubranek pozabiegowych dla zwierząt w kształcie zbliżonym do prostokąta z czterema otworami oraz paskami mocującymi,

w szczególności o wyglądzie: , a także butów ochronnych dla zwierząt w postaci sakiewki o owalnym dnie, zapinanych za pomocą pasków, w szczególności o wyglądzie:

Sąd nakazał pozwanej usunięcie skutków niedozwolonych działań poprzez wycofanie z obrotu naruszających produktów i obciążył pozwaną kosztami postępowania.”, przy czym treść informacji ma być zapisana czarną czcionką Times New Roman w rozmiarze nie mniejszym niż 15 na białym tle;

8. oddała powództwo w pozostałej części;

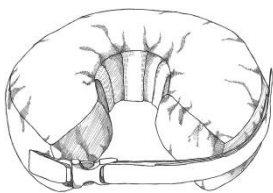
9. zasądza od L. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaworznie na rzecz G.M. kwotę 6.934 (sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania;

10. zwraca G.M. z kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem nienależnej części opłaty sądowej od pozwu uiszczonej 17 lutego 2020 r., zaksięgowanej pod poz. (...).

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 31 stycznia 2020 r. w sprawie sygn. akt XXII GWo 7/20 Sąd udzielił G. M. zabezpieczenia roszczeń:

1. o zaniechanie przez L. spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaworznie naruszenia prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego nr 001980392-0001

o wyglądzie polegającego na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy „SOFT” w kształcie podkowy, zapinanych za pomocą paska oraz umieszczonego na kołnierzu rzepa, których cechami charakterystycznymi są:

- trzy paski chwytno-mocujące umieszczone są po wewnętrznej stronie kołnierza
- po jednej stronie kołnierza umieszczony jest pasek zapinający
- po przeciwległej stronie kołnierza umieszczony jest rzep chwytający
- po wewnętrznej stronie paska zapinającego na całej długości występuje rzep mocujący,

w szczególności o wyglądzie: , tj. kołnierzy, w których został uzewnętrzony wzór wspólnotowy uprawnionej nr 001980392-0001,

2. o zaniechanie przez obowiązującą popełniania czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę uprawnionej polegających na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy „SOFT” opisanych w punkcie 1., tj. kołnierzy pooperacyjnych stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo kołnierzy

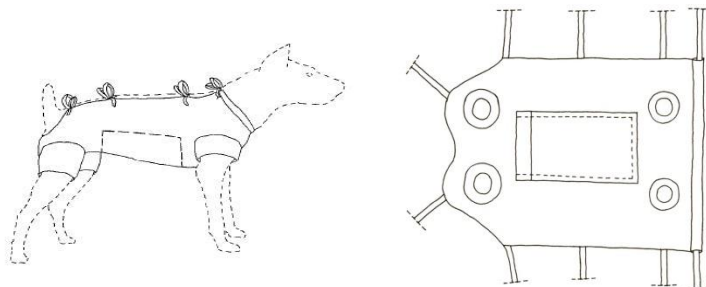

uprawnionej i noszące cechy pasożytnictwa, w szczególności o wyglądzie:

poprzez: zakazanie obowiązanej – na czas trwania postępowania – produkowania, oferowania i wprowadzania do obrotu kołnierzy „SOFT” o cechach opisanych w punkcie 1., w szczególności o wyglądzie przedstawionym w punkcie 1. i 2. powyżej,

3. o zaniechanie naruszenia przez obowiązaną prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego nr 001865197-

0002 o wyglądzie:

polegającego na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu ubranek pozabiegowych dla zwierząt w kształcie zbliżonym do prostokąta z czterema otworami oraz paskami mocującymi, których cechami charakterystycznymi są:

- paski mocujące znajdują się na dłuższym boku prostokąta
- jeden z krótszych boków prostokąta posiada po środku wcięcie
- w każdym z czterech otworów jest doszyty dodatkowy element w kształcie rulonu,

w szczególności o wyglądzie:

tj. ubranek pozabiegowych, w których został uzewnętrzniiony wzór wspólnotowy uprawnionej nr 001865197-0002,

4. o zaniechanie przez obowiązaną popełniania czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę uprawnionej polegających na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu ubranek pozabiegowych dla zwierząt opisanych w punkcie 1.3., tj. ubranek pozabiegowych stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów uprawnionej i noszące cechy pasożytnictwa, w szczególności o wyglądzie:

poprzez: zakazanie obowiązanej – na czas trwania postępowania – produkowania, oferowania i wprowadzania do obrotu ubranek pozabiegowych o cechach opisanych w punkcie 3., w szczególności o wyglądzie przedstawionym w punkcie 3. i 4. powyżej,

5. o zaniechanie przez obowiązującą popełniania czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę uprawnionej polegających na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu butów ochronnych dla zwierząt w postaci sakiewki o owalnym dnie, zapinanych za pomocą pasków, których cechami charakterystycznymi są:

- rozcięcie z przodu buta
- każdy pasek zapinający posiada od wewnętrznej strony rzep mocujący
- każdy pasek zapinający posiada od zewnętrznej strony rzep chwytający

w szczególności o wyglądzie:

, tj. butów ochronnych stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów uprawnionej i noszące cechy pasożytnictwa,

poprzez: zakazanie obowiązanej – na czas trwania postępowania – produkowania, oferowania i wprowadzania do obrotu butów ochronnych o cech opisanych w punkcie 5. powyżej, w szczególności o

wyglądzie:

6. o usunięcie skutków niedozwolonych działań oraz o wycofanie z obrotu bezprawnie wyprodukowanych wytworów, poprzez nakazanie obowiązanej – na czas trwania postępowania – wycofania z obrotu, w szczególności od swoich dystrybutorów i partnerów handlowych będących własnością obowiązanej:

- kołnierzy o cechach opisanych w punkcie I.1., w szczególności o wyglądzie:

- ubranek pozabiegowych o cechach opisanych w punkcie I.3., w szczególności o wyglądzie:

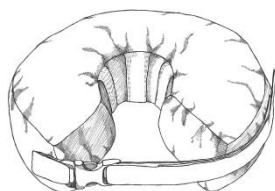
- butów ochronnych o cechach opisanych w punkcie I.5., w szczególności o wyglądzie:

Zażalenie obowiązaney zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem wydanym 23 marca 2020 r.

W określonym przez Sąd terminie, 18 lutego 2020 r. G.M. wystąpiła o nakazanie L. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaworznie:

1. zaniechania naruszenia prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego 001980392-0001 o następującym

wyglądzie: polegającego na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy „SOFT” w kształcie podkowy zapinanych za pomocą paska oraz umieszczonego na kołnierzu rzepa, których cechami charakterystycznymi są:

- trzy paski chwytno-mocujące umieszczone są po wewnętrznej stronie kołnierza
- po jednej stronie kołnierza umieszczony jest pasek zapinający
- po przeciwległej stronie kołnierza umieszczony jest rzep chwytający
- po wewnętrznej stronie paska zapinającego na całej długości występuje rzep mocujący

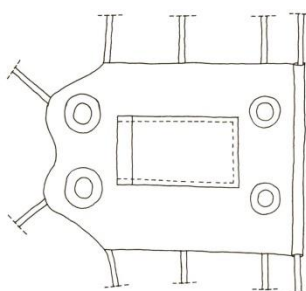
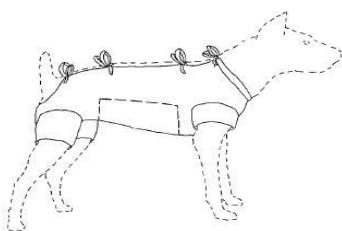
w szczególności o następującym wyglądzie: , tj. kołnierzy, w których został uzewnętrzniiony wzór wspólnotowy powódki o nr 001980392-0001;

2. zaniechania popełniania czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę powódki polegających na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy „SOFT” opisanych w pkt. 1 tj. kołnierzy pooperacyjnych stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo kołnierzy powódki i noszące

cechy pasożytnictwa w szczególności o następującym wyglądzie: ;

3. zaniechania naruszenia prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego 001865197-0002 o następującym

wyglądzie:

polegającego na wytwarza-

niu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu ubranek pozabiegowych dla zwierząt w kształcie zbliżonym do prostokąta z czterema otworami oraz paskami mocującymi, których cechami charakterystycznymi są:

- paski mocujące znajdują się na dłuższym boku prostokąta
- jeden z krótszych boków prostokąta posiada po środku wcięcie
- w każdym z czterech otworów jest doszyty dodatkowy element w kształcie rulonu.

w szczególności o następującym wyglądzie: , tj. ubranek pozabiegowych, w których został uzewnętrzniiony wzór wspólnotowy powódki o nr 001865197-0002;

4. zaniechania popełniania czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę powódki polegających na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu ubranek pozabiegowych dla zwierząt opisanych w pkt

3 tj. ubranek pozabiegowych stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów powódki i

noszące cechy pasożytnictwa w szczególności o następującym wyglądzie:

5. zaniechania popełniania czynów nieuczciwej konkurencji na szkodę powódki polegających na wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu butów ochronnych dla zwierząt w postaci sakiewki o owalnym dnie, zapinanych za pomocą pasków, których cechami charakterystycznymi są:

- rozcięcie z przodu buta
- każdy pasek zapinający posiada od wewnętrznej strony rzep mocujący
- każdy pasek zapinający posiada od zewnętrznej strony rzep chwytający

w szczególności o następującym wyglądzie:

, tj. butów ochronnych stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów powódki i noszące cechy pasożytnictwa;

6. usunięcia skutków niedozwolonych działań poprzez wycofanie z obrotu bezprawnie wyprodukowanych wytworów poprzez wycofanie z obrotu, w szczególności od swoich dystrybutorów i partnerów handlowych będących własnością pozwanej:

1) kołnierzy o cechach opisanych w pkt 1 tj. w szczególności kołnierzy o wyglądzie:

2) ubranek pozabiegowych o cechach opisanych w pkt 3 tj. w szczególności ubranek pozabiegowych o

wyglądzie:

3) butów ochronnych o cechach opisanych w pkt 5 tj. w szczególności butów ochronnych o wyglądzie:

7. opublikowania na jej koszt wyroku wydanego w niniejszej sprawie, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, przez umieszczenie w ogólnopolskim miesięczniku branżowym „(...)”, obramowanej i widocznej sentencji tego orzeczenia, na stronach nieprzeznaczonych do ogłoszeń (tj. na stronach redakcyjnych), przy czym treść informacji ma być zapisana czarną czcionką Times New Roman w rozmiarze nie mniejszym niż 15 na białym tle.

Wniosła także o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania, w tym zabezpieczającego.

L. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaworznie wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. (k.207-219) Wystąpiła o zawieszenie postępowania wskazując na toczące się przed Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej postępowanie w sprawie o unieważnienie wzorów wspólnotowych zarejestrowanych pod numerami 001865197-0002 i 001865197-0001. Jako podstawę prawną wskazała przepis art. 91 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych.

Sąd postanowił o oddaleniu wniosku stwierdzając, że rozstrzygnięcie Urzędu w odniesieniu do wzoru nr 001865197-0001 nie ma związku z tą sprawą, zaś postępowanie dotyczące wzoru 001865197-0002 zostało wszczęte 5 marca 2020 r., a zatem już po złożeniu pozwu. (k.227-256) Sąd rozważył celowość zawieszenia z urzędu, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c., postępowania odnoszącego się do naruszenia prawa do wzoru wspólnotowego 001865197-0002. Zarzucając brak nowości i indywidualnego charakteru oraz funkcjonalność wzoru wnioskująca o jego unieważnienie wskazała na wcześniej zarejestrowany na rzecz K.K. wzór przemysłowy nr 4786, zgłoszony 21 stycznia 2003 r. (świadcstwo rejestracji UP RP k.232-235) Sąd uznał, że wzory różnią się od siebie na tyle, iż nie jest

pewne wydanie przez EUIPO decyzji unieważniającej. Przede wszystkim, w elementach, które nie mają wyłącznie funkcjonalnego charakteru (kształt opatrunku, otwory na łapy ze stabilizującymi nogawkami, wycięcia na szyję i podogonie) przeciwstawione sobie wzory są odmienne (opatrunkiem powódki jest pełny, tasiemka pod szyją nie jest wsuwana luźno w rulon, nie jest też osłonięte podogonie psa; zamiast cienkich sznurków ma szersze tasiemki). W ogólnym oglądzie, w zakresie w jakim projektant mógł korzystać ze swobody twórczej, wzory wywołują na zorientowanym użytkowniku jakim jest opiekun chorego zwierzęcia (po zabiegu lub operacji), lekarz weterynarii lub inny pracownik gabinetu zabiegowego odmienne ogólne wrażenie. Funkcjonalny charakter ma także kieszonka na opatrunkiem umieszczona w centralnym punkcie koszulki, którą należało pominąć w ocenie podobieństwa.

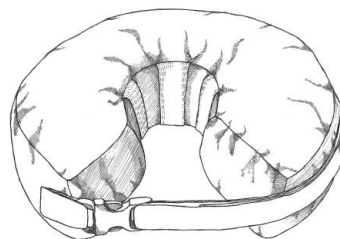
Wzór wspólnotowy został zarejestrowany wyłącznie jako graficzne przedstawienie konturów, bez znaczenia jest zatem materiał, z którego koszulka jest wykonana, jej rozmiar oraz kolor (tu zorientowany użytkownik jest świadomy różnorodności barw, co uwidacznia choćby oferta katalogowa powódki (str.11 katalogu na k.81 akt). Sąd w żadnym razie nie podziela przekonania pozwanej, że wzór wspólnotowy nr 001865197-0002 ma wyłącznie funkcjonalny charakter. Motywacja wnioskującej unieważnienie jest sprzeczna z tezami wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wydanego w dniu 8 marca 2018 r. w sprawie C-395/16 D..

O prowadzeniu postępowania w sprawie o naruszenie zadecydowało także równoczesne dochodzenie przez powódkę roszczeń w odniesieniu do tego samego produktu pozwanej na podstawie przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Sąd ustalił:

G.M. prowadzi od września 2005 r. działalność gospodarczą, której przedmiotem jest wytwarzanie produktów weterynaryjnych i szycie ubrań dla zwierząt, w tym ubranek pooperacyjnych w różnych rozmiarach i kolorach, kołnierzy pooperacyjnych, opatrunków, toreb, kagańców, produktów do tlenoterapii. Produkty te dystrybuowane są w wielu krajach na całym świecie, w sklepach zoologicznych, psych salonach i lecznicach weterynaryjnych. Powódka dokłada starań, aby były one wykonane z najwyższą starannością i spełniały oczekiwania klientów oraz ich zwierząt. (dowód: wydruk z CEIDG k.46, katalog produktów k.81, wydruki ze strony internetowej (...) .pl k.82-90, zeznania powódki k.316)

G. M. jest uprawniona do wyłącznego korzystania na terytorium Unii Europejskiej z wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pod numerem 001980392-0001, z pierwszeństwem od 24 stycznia 2012 r. przedstawiającego w jednym

rzucie artykuły do pielęgnacji zwierząt o wyglądzie:
świadectwo rejestracji i wydruk z bazy EUIPO k.91-97)

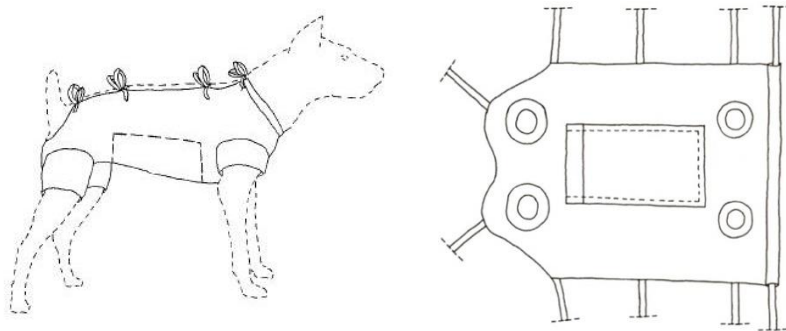
. (dowód:

Od 2 lutego 2012 r. powódka wprowadza do obrotu kołnierze pooperacyjne wykorzystujące

wzór: , choć różniące się od niego w elemencie zapięcia. (dowód: faktura VAT nr 99/02/2012 k.107-108, fotografie k.259, dowód rzeczowy, zeznania powódki k.316)

G. M. jest także wyłącznie uprawniona do używania na terytorium Unii Europejskiej wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w EUIPO pod numerem 001865197-0002, z pierwszeństwem od 18 maja 2011 r. przedstawiającego w dwóch rzutach okrycia dla zwierząt o wyglądzie:

. (dowód: świadectwo rejestracji i wydruk z bazy EUIPO k.98-103) Wzór ten jest wykorzystywany w produkowanych, oferowanych i wprowadzanych do obrotu od 15 marca 2011 r. ubrankach pooperacyjnych o wyglądzie:

. (dowód: faktura VAT nr 97/03/2011 k.109-110, katalog produktów k.81, fotografie k.262, 263, dowód rzeczowy, zeznania powódki k.316)

Od 2014 r. powódka wytwarza, oferuje i wprowadza do obrotu but na chorą łapę wykonany z

softshell'u, o wyglądzie:

But ma

postać sakiewki o owalnym dnie, z rozcięciem z przodu. Zapina się za pomocą dwóch lub trzech

pasków, które posiadają od wewnętrznej strony rzep mocujący, a od zewnętrznej rzep chwytający. Pod dolnym rzepem umieszczona jest wszywka z napisem „Grande Finale”. Cały but jest wykonany z tego samego materiału. Produkty te są sprzedawane m.in. w gabinetach i sklepach weterynaryjnych. (dowód: faktura VAT nr (...)k.104-106, katalog produktów k.81, faktura VAT nr 241/06/2011 k.111-112, dowód rzeczowy, zeznania powódki k.316)

L. ” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaworznie prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji i sprzedaży wszelkiego rodzaju artykułów z branży zoologicznej przeznaczonych szczególnie dla psów i kotów. Są to zarówno preparaty do ochrony zwierząt (likwidujące pchły, kleszcze), do ich pielęgnacji (szampony i kondycjonery sierści o różnych właściwościach), preparaty wspomagające profilaktykę przeciw ektopasożytom. (dowód: odpis z KRS k.47-53, wydruk ze strony internetowej k.54, katalog k.55-78) W ofercie pozwanej znajdują się ubranka dla zwierząt i akcesoria weterynaryjne z oznaczeniem słowno-graficznym **VETICLINE ANIMALS**, m.in. opatrunki, ubranka pozabiegowe o wyglądzie:

, kołnierze „SOFT”

i buty ochronne

o wyglądzie:

Wprowadzany do obrotu przez pozwaną kołnierz jest w kolorze ciemnej zieleni i ma kształt podkowy. Po jednej jego stronie umieszczony jest pasek zapinający, posiadający od wewnętrznej strony na całej długości rzep mocujący. Po przeciwległej stronie umieszczony jest rzep chwytający. Na grzbiecie kołnierza, w jego wewnętrznej części oraz na pasku, za pomocą którego zapinany jest kołnierz znajduje się czerwony ozdobny pasek. Kołnierz jest ometkowany. Na kartonowej etykiecie znajduje się oznaczenie graficzne i informacja: „VETIC LINE ANIMALS L. Jaworzno [www. \(...\)pl](http://www. (...)pl) tel. ((...))”. Na wszywce z materiału znajduje się oznaczenie słowno-graficzne VETIC LINE ANIMALS, symbol rozmiaru, wskazówki dot. użytkowania i adres internetowy [www.l \(...\)pl](http://www.l (...)pl) oraz oznaczenie słowno-graficzne POLSKA.

Ubranko pooperacyjne oferowane przez pozwaną ma kształt zbliżony do prostokąta. Znajdują się w nim cztery otwory na łapy obszyte ściągaczem. Zewnętrzne brzegi ubranka są obszyte

kontrastowym materiałem, do którego - na dłuższym boku prostokąta - zamocowanych jest osiem pasków umożliwiających zawiązanie na grzbiecie zwierzęcia. Ubranko nie zawiera kieszonki na opatrunek. Jest ometkowane. Na kartonowej etykiecie znajduje się oznaczenie graficzne i informacja: „VETIC LINE ANIMALS L. Jaworzno [www. \(...\) .pl](http://www. (...) .pl) tel. (...)”, a po drugiej stronie kod kreskowy i napis „Ubranko pozabiegowe 1 kot”. Na wszywce z materiału znajduje się oznaczenie słowno-graficzne VETIC LINE ANIMALS, symbol rozmiaru, wskazówki dot. użytkowania i adres internetowy [www. \(...\) .pl](http://www. (...) .pl) oraz oznaczenie słowno-graficzne POLSKA.

Wprowadzany do obrotu przez pozwaną but ochronny ma formę sakiewki o owalnym dnie, z rozcięciem z przodu. Jest zapinany się za pomocą trzech pasków posiadających od wewnętrznej strony rzep mocujący, a od strony zewnętrznej rzep chwytający. Materiał, z którego wykonana jest podeszwa buta posiadająca antypoślizgowe wypustki różni się od materiału, z którego wykonana jest „cholewka”. But jest ometkowany. Na wszywce z materiału (wewnątrz bucika) znajduje się oznaczenie słowno-graficzne VETIC LINE ANIMALS, symbol rozmiaru buta, wskazówki dot. użytkowania i adres internetowy [www. \(...\) .pl](http://www. (...) .pl) oraz oznaczenie słowno-graficzne POLSKA. (dowód: wydruk ze strony internetowej k.54, katalog k.55-78, fotografie k.258, 261, 265, dowody rzeczowe)

Pozwana wprowadza je do obrotu poprzez sieć dystrybutorów i sklepów, np. spółkę (...) w G. . (dowód: korespondencja k.113-129, faktury k.79 i 80) Swe produkty pozwana oferuje także na targach:

(dowód: fotografia wykonana podczas targów w B. 12-14.09.2019 r., zeznania pozwanej k.316)

Oznaczenie słowno-graficzne VETIC LINE ANIMALS widnieje w katalogu spółki na stronie dotyczącej ubranek weterynaryjnych (jako oznaczenie linii produktowej). Jako podstawowego pozwana używa oznaczenia słowno-graficznego PCHEŁKA PRODUKTY NA MEDAL. (dowód: katalog k.55-78)

Na rynku znajdują się kołnierze pooperacyjne, ubranka pozabiegowe i buty ochronne dla zwierząt pochodzące od konkurencyjnych przedsiębiorców spełniające te same funkcje co wzory wspólnotowe oraz produkty powódki, których wygląd - w zakresie cech postaciowych - różni się zasadniczo od przedmiotowych wzorów czy produktów powódki. Pomimo różnego wyglądu realizują one funkcję techniczną ochrony ciała zwierzęcia po operacji lub zabiegu weterynaryjnym. (dowód: wydruki ze stron internetowych i fotografie k.162-185, 267-279)

Sąd zważył:

1. Odnosnie do naruszenia prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1 z 5.01.2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a).

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca: wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany, oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży, ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa, użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego, a także składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają także dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru powoda, iż nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust. 2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13.10.1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób jednoznaczny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Z naruszeniem mamy zatem do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo do wzoru przemysłowego ucieleśnionego w produkcie pozwanego, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów. Bez znaczenia jest, że wzór obowiązany różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Pożniak-

Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Zorientowanym jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie, lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny. (M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 *P.*, z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 *S.*, z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 *J.*, z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 *S.* i z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 *K.*) Zgodnie z orzecnictwem dotyczącym pojęcia *poinformowanego użytkownika*, przymiot *użytkownika* oznacza, że dana osoba, niezależnie, czy jest to użytkownik końcowy, czy nabywca profesjonalny, używa produktu, w którym zawiera się wzór, zgodnie z przeznaczeniem tego produktu. Określenie *poinformowany* sugeruje, że nie będąc twórcą czy ekspertem technicznym, użytkownik zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, jakie te wzory zwykle posiadają, i w związku z zainteresowaniem produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy ich używaniu. Jednak nie oznacza to, że poinformowany użytkownik jest w stanie dokonać rozróżnienia wychodząc poza doświadczenie, jakie zgromadził w związku z użytkowaniem produktu między aspektami wyglądu produktu podyktowanymi jego funkcją techniczną a tymi, które są dowolne.

Pojęcie zorientowanego użytkownika należy rozumieć jako pośrednie między pojęciem przeciętnego konsumenta z zakresu dziedziny znaków towarowych – od którego nie wymaga się żadnej szczególnej wiedzy i który na ogół, z powodu swej niedoskonałej pamięci, nie dokonuje bezpośredniego porównania kolidujących ze sobą znaków – a pojęciem „znawcy w danej dziedzinie” używanym w prawie patentowym, oznaczającym eksperta posiadającego pogłębioną wiedzę techniczną. Określa ono nie użytkownika wykazującego przeciętną uwagę, lecz osobę szczególnie uważną, czy to z racji swojego osobistego doświadczenia, czy posiadanej rozległej wiedzy w danym sektorze. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 *S.*, z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 *J.*, z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 *S.*, z 13.11.2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 *A.*) Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej danego produktu lub jego części, a także przepisów prawnych mających zastosowanie do takiego produktu. Ograniczenia te prowadzą do standaryzacji niektórych właściwości, które stają się w ten sposób

wspólne wzorom stosowanym w danym produkcie. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Stopień swobody twórcy jest wysoki lub bardzo wysoki, jeżeli można wyobrazić sobie różne konfiguracje tego samego produktu, jeżeli produkt może zostać wytworzony w bardzo wielu różnych kształtach, kolorach i przy wykorzystaniu bardzo wielu różnych materiałów, jeżeli opis danego produktu jest bardzo szeroki i nie zawiera żadnego doprecyzowania co do jego rodzaju czy funkcji, lub też jeżeli ograniczenia o charakterze funkcjonalnym dotyczące obecności pewnych podstawowych elementów nie mogą mieć znaczącego wpływu na kształt i widok ogólny produktu, jako że może on przybierać różne kształty i być przedmiotem różnych rozwiązań. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 G.). Ocenie podobieństwa lub odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszcyciela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób, w jaki uprawniony używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (obowiązany nie kwestionuje identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu uprawnione-go). Należy przy tym wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumenckiej w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania – w ocenie normatywnej – dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej: L. Brâncuși *Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony*. Wydawnictwo C.H.Beck 2012 s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 S., z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 J., z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 S., z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 K.)

Przy ocenie ogólnego odmiennego wrażenia chodzi o wrażenie wizualne, jakie dany wzór wywołuje jako całość. Podstawowe znaczenie ma ujęcie syntetyczne i całościowe, a nie analityczne wyszukiwanie różnic. (A. Tischner, *Przesłanki zdolności rejestracyjnej wzorów przemysłowych*, w: *System Prawa Prywatnego*, tom 14B Prawo własności przemysłowej, red. R. Skubisz, Warszawa 2012, s. 88)

Rozstrzygnięcie o naruszeniu prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego opierające się na wypracowanych w orzecznictwie sądów wspólnotowych regułach oceny indywidualnego charakteru wzoru, wynika zasadniczo z czteroetapowego badania, które polega na określeniu:

- a. sektora produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany,
- b. zorientowanego użytkownika tych produktów i ich przeznaczenia, a także, poprzez odniesienie do tego zorientowanego użytkownika, stopnia znajomości stanu sztuki wzorniczej i stopnia uwagi wykazywanej przy porównywaniu – bezpośrednim, jeśli to możliwe – poszczególnych wzorów,
- c. stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru,
- d. wyniku porównania rozpatrywanych wzorów z uwzględnieniem właściwego sektora, swobody twórcy i całościowego wrażenia wywieranego na zorientowanym użytkowniku przez zakwestionowany

wzór i przez każdy wcześniejszy wzór, który został udostępniony publicznie. (por. wyrok Sądu UE z 7.11.2013 r. w sprawie T-666/11 *D.*)

Przedstawione reguły oceny naruszenia prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, ze względu na podobieństwo doń wzoru zastosowanego lub zawartego w produkcie pozwanego potwierdzają motywy wyroków ostatnio wydanych przez sądy unijne. (m.in.: wyrok Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 6.03.2019 r. w sprawie C-693/17 oraz wyroki Sądu Unii Europejskiej z 13.12.2018 r. w sprawie T-30/18 i z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18)

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste,
- d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1) Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym. (art. 89 ust. 2) Odnosi się to do przepisów art. 287 w zw. z art. 292 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, zgodnie z którym:

- uprawniony, którego wzór przemysłowy został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego wzór zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody (ust. 1),

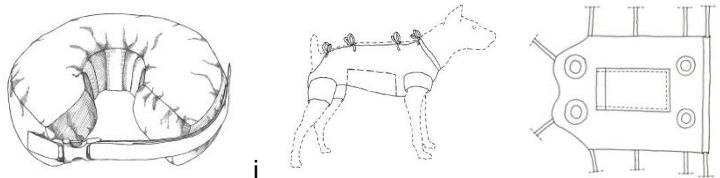
- sąd, rozstrzygając o naruszeniu wzoru przemysłowego, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd (ust. 2),

a także do art. 286 p.w.p., zgodnie z którym sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Z zaoferowanego Sądowi materiału dowodowego wynika wyłączność używania przez G.M. na terytorium Unii Europejskiej wzorów wspólnotowych kołnierza i ubranka pooperacyjnego dla zwierząt o

wyglądzie:

Wzór wspólnotowy nr 001980392-0001 przedstawia miękki kołnierz w kształcie podkowy mocowany do obroży na szyi zwierzęcia. Pasek w części otwartej jest praktycznie zapinany na rzep i plastikową klamrę ułatwiające regulowanie wielkości i ułatwiające zapinanie. Szlufki wewnątrz kołnierza stabilizują kołnierz na szyi psa (na obroży). O indywidualnym charakterze wzoru decyduje kształt kołnierza, szlufki, pasek, klamra i rzep mają natomiast charakter wyłącznie funkcjonalny. Zorientowany użytkownik jakim jest opiekun chorego zwierzęcia, lekarz weterynarii lub pielęgniarz zwróci uwagę przede wszystkim na miękki (jakby napompowany) szeroki kołnierz przyjemnie układający się na szyi psa w taki sposób, by uniemożliwić mu lizanie rany pooperacyjnej. Taka forma produktu realizuje funkcję ochronną kołnierza, nie jest przy tym jedyną spotykaną w stanie wzornictwa. Rany od dawna były chronione przede wszystkim przez założenie na szyję psa sztywnej tuby z tworzywa sztucznego mocowanej do obroży.

Produkt oferowany i wprowadzany do obrotu przez pozwaną ma identyczny kształt kołnierza,

jego poszczególnych elementów i przeszyć:

W miejscu otwarcia umożliwiającego swobodne założenie i dopasowanie kołnierza ma umieszczony pasek zapinający go na rzep. Wewnątrz szlufki mocujące kołnierz do obroży. Zważywszy, że wzór wspólnotowy nr 001980392-0001 został przedstawiony w postaci szkicu, dla oceny podobieństwa nie ma znaczenia wielkość, kolorystyka ani materiał, z którego produkt jest wykonany. Nie ulega wątpliwości Sądu, że zorientowany użytkownik uzna wzór przemysłowy zastosowany w produkcie pozwanej (o identycznym kształcie miękkiego, jakby pompowanego szerokiego kołnierza wyróżniającego się na rynku weterynaryjnych kołnierzy ochronnych) za wywołujący na nim tożsame ogólne wrażenie co wzór wspólnotowy. Wielkość produktu zależy od rozmiaru zwierzęcia, jest więc determinowana jego funkcją techniczną. Jedyna dostrzegalna wyraźnie różnica w sposobie zapięcia paska /brak klamry/ ma również charakter funkcjonalny, jest zatem bez znaczenia dla oceny podobieństwa. Pozwana nie wprowadziła zresztą żadnego urozmaicenia w wyglądzie swego produktu ograniczając się wyłącznie do usunięcia z paska dodatkowej klamry, być może z tego powodu, że w użytkowaniu okazała się ona zbędna, skoro także obecny na rynku produkt powódki nie zawiera takiego zapięcia. Należy zatem uznać, że spółka L. narusza prawo powódki w sposób określony w art. 10 rozporządzenia.

W odniesieniu do wzoru wspólnotowego nr 001865197-0002, zgodnie z obowiązującymi

zasadami przedstawiania zgłaszanych wzorów wspólnotowych, ochroną nie są objęte elementy zaznaczone linią przerywaną (pies, służący przedstawieniu sposobu założenia opatrunku, długość sznurków do jego mocowania na grzbiecie zwierzęcia). Rysunek rzutu 1. ułatwia określenie zakresu ochrony. Opatrunek (ubranko pooperacyjne) ma osłaniać całe ciało psa, a nie tylko samo podbrzusze (tym zresztą różni się od wcześniejszego wzoru przemysłowego nr 4786 K.K.). Nie ulega wątpliwości Sądu, że wzór przedstawia produkt realizujący funkcję techniczną – chroniący podbrzusze i boki zwierzęcia – miejsce rany pooperacyjnej lub po zabiegu weterynaryjnym. Z tego względu konieczne jest jego ustabilizowanie na łapach i grzbiecie (sznurki pozwalające na zawiązanie - unieruchomienie opatrunku). Kieszonka w centralnej części ubranka umożliwia umieszczenie w razie potrzeby dodatkowego opatrunku, ma więc charakter funkcjonalny. Zakres swobody twórczej projektanta był w tym przypadku dość ograniczony, choć nie można zasadnie twierdzić, że wszystkie tego rodzaju ubranka (opatrunki) muszą wyglądać w taki sposób jak zarejestrowany na rzecz powódki wzór wspólnotowy. Przekonuje o tym choćby przywołany wzór przemysłowy nr 4786, w którym opatrunek nie osłania całego tułowia zwierzęcia, inne jest także wiązanie pod szyją i w podogoni, odmienny układ tasiemek.

W ocenie Sądu wzór przemysłowy wykorzystywany przez spółkę L.

, w zakresie nieograniczonym funkcjonalnie produktu, został bez uzasadnienia jakimikolwiek względami technicznymi upodobniony do wzoru wspólnotowego. Kształt ubranka jest praktycznie identyczny. Umieszczenie otworów na łapy ma charakter funkcjonalny, podobnie jak tasiemki służące wiązaniu opatrunku na grzbiecie psa. Różnice wzorów stron prowadzą się do ograniczenia liczby tasiemek z dziesięciu do ośmiu i usunięcia kieszonki, co zorientowany użytkownik uzna za determinowane funkcją produktu (tak rozmieszczone tasiemki być może upraszczają wiązanie, a kieszonka nie jest potrzebna, jeśli rana nie jest poważna lub znajduje się w innym miejscu). Obwódka z tego samego co tasiemki materiału ułatwia ich połączenie z ubrankiem.

Spółka L. nie wykazała przy tym, że wygląd wszystkich dostępnych na rynku opatrunków tego rodzaju musi być taki sam. Ze względu na sposób przedstawienia wzoru wspólnotowego (szkic), dla oceny podobieństwa nie ma znaczenia wielkość, materiał ani kolorystyka ubranka, które zresztą na rynku są bardzo różnorodne, z czego zdaje sobie sprawę zorientowany użytkownik. Należy zatem uznać, że pozwana narusza prawo wyłączne powódki w sposób określony w art. 10 rozporządzenia.

Stwierdzając naruszenie praw G.M. do zarejestrowanych wzorów wspólnotowych, na podstawie art. 88 ust. 1a, Sąd zastosował względem spółki L. żądane sankcje zakazowe (pkt 1. i 3. pozwu) oraz

na podstawie art. 286 p.w.p. w zw. z art. 88 ust. 2 rozporządzenia nakazał usunięcie skutków naruszenia w sposób najmniej dotkliwy dla pozwanej, adekwatny do sposobu i zakresu jej działania.

Sąd uznał, że na uwzględnienie zasługuje także żądanie z pkt 7. pozwu.

Roszczenie podania do publicznej wiadomości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, jako roszczenie o charakterze majątkowym, uzależnione jest od spełnienia dwóch przesłanek. Po pierwsze niezbędnym jest stwierdzenie naruszenia prawa wyłącznego, zaś po drugie wykazanie celowości zastosowania omawianej instytucji w realiach faktycznych sprawy. Jak trafnie przyjmuje się w doktrynie i orzecznictwie, środek ten pełni zarówno funkcje informacyjną, wychowawczą, jak i kompensacyjną, nie może być natomiast utożsamiany z formą represji wobec przedsiębiorcy dopuszczającego się naruszenia. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25/05/2012 r. I CSK 498/11)

W wydanym na gruncie art. 18 ust. 1 pkt 3 wyroku z 17/05/2013 r. I CSK 499/12 Sąd Najwyższy wskazał m.in.: *Przewidziane w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy, roszczenie i uwzględniające je orzeczenie sądu, czyni zadość pokrzywdzonemu czynami nieuczciwej konkurencji, pełni funkcję kompensacyjną, a także wychowawczą i prewencyjną. Roszczenie o publikację wyroku ma znaczenie dla przedsiębiorcy, którego prawa naruszono czynami nieuczciwej konkurencji, gdyż umożliwia bez-pośrednio poinformowanie opinii publicznej (klientów) o naruszeniu praw i interesów pokrzywdzonego oraz o zakresie, zastosowanych wobec sprawcy, sankcji, wynikających z sentencji wyroku.*

W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się również, że przy orzekaniu na podstawie art. 287 ust. 2 p.w.p. powinno stosować się **zasadę proporcjonalności**. *Przy zasądzeniu roszczenie publikacyjnego należy kierować się zakresem niedozwolonych działań naruszydiciela. Sąd powinien zwłaszcza wziąć pod uwagę, czy miały one miejsce na terytorium całego kraju, czy tylko jego części, czy dotyczyły klienteli w całości, czy tylko jakiejś jej części, czy skutki naruszenia dotknęły konsumentów, jak długo trwał stan naruszenia oraz jakie były dalsze konsekwencje naruszenia, np. czy doszło do utraty pozycji na rynku.* (R. Skubisz *Prawo własności przemysłowej. System Prawa Prywatnego*. Tom 14B, Rozdział L, strona 144, Nb 129)

Na podstawie art. 287 ust. 2 w zw. z art. 292 ust. 1 p.w.p. Sąd ograniczył obowiązek nakazując pozwanej opublikowanie na jej koszt, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku, w ogólnopolskim miesięczniku branżowym „Życie Weterynaryjne”, na stronach nieprzeznaczonych do ogłoszeń (tj. na stronach redakcyjnych), obramowanej i widocznej informacji o treści:

„Wyrokiem z dnia 6.08.2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zakazał L. spółce z o.o. z siedzibą w Jaworznie zaniechanie naruszania praw G.M. z rejestracji wzorów wspólnotowych nr 001980392-0001 i nr 001865197-0002 oraz popełniania na szkodę powódki, stanowiących wprowadzające w błąd naśladownictwo produktów i noszących znamiona pasożytnictwa, czynów nieuczciwej konkurencji polegających na: wytwarzaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu kołnierzy pooperacyjnych „SOFT” w kształcie podkowy zapinanych za pomocą paska oraz umieszczonego na kołnierzu rzepa, w

szczegółności o wyglądzie: , ubranek pozabiegowych dla zwierząt w kształcie zbliżonym do prostokąta z czterema otworami oraz paskami mocującymi, w szczególności o wyglądzie:

, a także butów ochronnych dla zwierząt w postaci sakiewki o owalnym dnie, zapinanych

za pomocą pasków, w szczególności o wyglądzie: . Sąd nakazał pozwanej usunięcie skutków niedozwolonych działań poprzez wycofanie z obrotu naruszających produktów i obciążył pozwaną kosztami postępowania.”, przy czym treść informacji ma być zapisana czarną czcionką Times New Roman w rozmiarze nie mniejszym niż 15 na białym tle.

W przekonaniu Sądu, opublikowanie informacji, a nie całego wyroku znacznie lepiej posłuży powiadomieniu osób zainteresowanych naruszeniem o działaniach pozwanej i zastosowanych względem niej sankcjach. Należy podkreślić, że pozwana nie odniosła się w żaden sposób do słuszności żądania publikacyjnego, jak chodzi o zakres i sposób podania wyroku do publicznej wiadomości.

2. Odnośnie do naruszenia reguł uczciwej konkurencji:

Zgodnie z jej art. 1, ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej - w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów, nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30.09.1998 r., I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1).

Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek:

- czyn ma charakter konkurencyjny,
- narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Sąd podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać tak, że ogólne określenie i przepisy uszczegóławiające czyn nieuczciwej konkurencji pozostają w następujących relacjach:

- wymienione w ustawie czyny nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,
- wymagania określone w definicji art. 3 ust. 1 odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, a klauzula generalna pełni funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje któregoś ze znamion art. 3 ust. 1 (np. bezprawności, sprzeczności z dobrymi obyczajami), uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji nie jest możliwe.

Prawo konkurencji hołduje zasadzie *priori tempore potior iure*. Udzielenie ochrony zmierza do zabezpieczenia słuszych interesów tego przedsiębiorcy, który poniósł określone nakłady na zaprojektowanie, wprowadzenie do obrotu i promocję określonego produktu, czy na rozpoznawalność jego oznaczenia. Warunkiem uzyskania ochrony jest w każdym przypadku wykazanie pierwszeństwa rynkowego oraz zaistnienie okoliczności wskazanych w rozdziale 2. u.z.n.k. (*Czyny nieuczciwej konkurencji* - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust.1.

Przepis art. 13 ust. 1 u.z.n.k. typizuje jako czyn nieuczciwej konkurencji naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna jego postać, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. *Niedozwolone naśladownictwo może [...] nie tylko dotyczyć identyczności kopii i oryginału, ale da się także rozciągnąć na przypadki odmienności wymiarów. Wystarczy taki stopień podobieństwa, który spowoduje, że przeciętny nabywca na podstawie całościowego wrażenia nie odróżni produktu wtórnego od tego pierwotnego.* (M. Orliński Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11.07.2002 r., I CKN 1319/00. PPH 2004/2/54)

Samo naśladownictwo nie jest zabronione, jeżeli nie stwarza ryzyka wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Bezwzględny zakaz naśladownictwa produktów wytwarzanych przez innego przedsiębiorcę prowadziłby do powstania nieograniczonego żadnym terminem monopolu eksploatacji określonego rozwiązania technicznego i uniemożliwiałby lub co najmniej utrudniał wchodzenie na rynek innym przedsiębiorcom, prowadzącym podobną działalność. Pozostawałoby to w sprzeczności z porządkiem prawnym opartym na zasadzie wolności gospodarczej i regułach uczciwej konkurencji. **Samo naśladownictwo produktów innego przedsiębiorcy, nie korzystającego ze szczególnej ochrony jego praw wyłącznych, nie jest sprzeczne z regułami konkurencji i nie uzasadnia przyjęcia istnienia czynu nieuczciwej konkurencji.** (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 11.08.2004 r. II CK 487/03)

Do oceny możliwości wystąpienia konfuzji między porównywalnymi produktami przyjmuje się model należycie poinformowanego, uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta. Tak określony wzorzec nie może być jednak definiowany w oderwaniu od ustalonych – odrębnie dla każdej sprawy – warunków obrotu i realiów życia gospodarczego. Możliwość konfuzji, o której mowa w art. 13 ust. 1 u.z.n.k., zachodzi wówczas, gdy dla przeciętnego odbiorcy zewnętrzna postać porównywanych produktów jest tego rodzaju, że nie jest możliwe odróżnienie oryginału od kopii. Nie jest konieczne, aby oba produkty były identyczne. Wystarczające jest podobieństwo na tyle wysokie, że przeciętny nabywca, na podstawie ogólnego i całościowego wyrażenia nie odróżnia wyrobu naśladowującego od oryginalnego. Możliwości wystąpienia konfuzji nie wyłączają przy tym drobne różnice występujące w

produktach obu stron. Ocenę należy dokonać przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności towarzyszących wyborowi towaru przez klienta. Niewątpliwie znaczna różnica w jakości porównywalnych produktów, dostrzegalna wzrokowo w chwili podejmowania decyzji o ich nabyciu, może niekiedy wyłączać możliwość konfuzji. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 6.03.2014 r. V CSK 202/13) Wyczerpujące i wyraźne oznaczenie producenta na opakowaniu towaru oraz trwale umieszczenie znaku towarowego bezpośrednio na produkcie wprowadzanym do obrotu z reguły wyłącza możliwość wywołania błędu zarówno co do tożsamości producenta, jak i produktu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14.11.2008 r., V CSK 162/08 i z 11.07.2002 r., I CKN 1319/00) Okoliczność ta, a zwłaszcza wpływ stosowanych oznaczeń indywidualizujących na postrzeganie tożsamości produktu lub producenta, podlega zawsze badaniu w okolicznościach konkretnego stanu faktycznego. Decydujące znaczenie dla wyłączenia ryzyka konfuzji może mieć odmienne opakowanie produktu zawierające odróżniające oznaczenia i informację o jego pochodzeniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16.01.2009 r. V CSK 241/08)

Zdaniem Sądu nie można uznać, że umieszczenie jakiegokolwiek oznaczenia indywidualizującego w każdym przypadku wyłącza zarzut niedozwolonego naśladownictwa. Wysokie podobieństwo produktów, nawet jeżeli nie mamy do czynienia z imitacją, może prowadzić do wprowadzenia w błąd, a sposób jego oznaczenia (bądź brak oznaczenia) może nie być wystarczający do odróżnienia produktu od podobnego produktu innego producenta (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16.01.2009 r., V CSK 241/08).

Bezspornym w sprawie jest, że G. M. jako pierwsza wprowadziła na rynek ubranka weterynaryjne w postaci opatrunku, kołnierza i buta. Jej produkty są od wielu lat oferowane i

wprowadzane do obrotu na terytorium Polski. Są one wyraźnie oznaczone. Kartonowe etykiety zawieszane na plastikowych linkach oraz metki i wszywki z materiału zawierają pełną informację o producencie i produktach. Znak towarowy **GRANDE FINALE** stanowiący także element firmy używanej przez powódkę w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej jest umieszczony także w dokumentach księgowych, w adresie i treściach strony internetowej oraz w katalogu.

Pozwana oferuje i wprowadza do obrotu tożsame produkty, których wygląd wyraźnie naśladuje wygląd ubranek weterynaryjnych pozwanej:

- kołnierz powódki:

kołnierz pozwanej:

- ubranko powódki:

ubranko powódki:

- but powódki

but pozwanej:

Należy się zgodzić z zarzutem, że powielają one wszystkie cechy decydujące o indywidualnym charakterze opatrunku, kołnierza i buta oraz z przedstawioną w tym zakresie przez powódkę szczegółową analizą. Różnice są drobne, niedostrzegalne lub determinowane funkcją techniczną (brak kieszonki w ubranku, podstawa buta, liczba taśmek w ubranku i pasków – rzepów w bucie). Dostępne na rynku ubranka weterynaryjne mają różne rozmiary, są wykonane z różnych materiałów w różnorodnej kolorystyce. Różnice pomiędzy produktami stron występujące w tym zakresie nie mogą decydować o uznaniu, że nie są one do siebie podobne.

W ocenie Sądu oznaczenie produktów pozwanej nie jest na tyle wyraźne, by wyeliminować ryzyko konfuzji konsumenckiej, w szczególności konfuzji „post sale” występującej w trakcie użytkowania produktów, po zerwaniu kartonowej etykiety i/lub nawet wycięciu metki. Używane przez pozwaną oznaczenie słowno-graficzne **VETIC LINE ANIMALS** odnosi się do linii produktowej, a nie do przedsiębiorcy. Brak jakiegokolwiek dowodu na to, że jest ono znane i rozpoznawalne na rynku. W żadnym razie nie można uznać, że jest ono na tyle **wyraźne**, by potencjalni nabywcy i użytkownicy mogli z łatwością odróżnić produkty stron. Ograniczenie zakresu informacji w porównaniu choćby z produktami powódki sprawia wrażenie celowego działania, by przekonać zainteresowanych, że ubranka pozwanej pochodzą od znanego wcześniej na rynku producenta – G.M..

Ustalenie producenta ubrań weterynaryjnych spółki L. wymagałoby sprawdzenia zawartości strony internetowej pod wskazanym na metce adresem, nie wiadomo jednak na ile byłoby to skuteczne, pozwana nie przedstawiła bowiem zawartości swej strony. Należy zatem uznać, że kwestionowane produkty naśladujące wygląd ubrań weterynaryjnych GRANDE FINALE nie zawierają oznaczeń skutecznie eliminujących możliwość wprowadzenia nabywcy w błąd co do tożsamości producenta i

produktu, szczególnie że produkty stron są oferowane i wprowadzane do obrotu w tożsamych kanałach dystrybucyjnych. **Spółka L. dopuszcza się zatem czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 13 u.z.n.k.**

W ocenie Sądu **pozwanej można zarzucić także czyn zdefiniowany w art. 3 ust. 1 u.z.n.k.** polegający na sprzecznym z dobrym obyczajem handlowym wykorzystywaniu dorobku wypracowanego przez konkurenta rynkowego (pasożytnictwo):

Według Sądu Najwyższego: *dobrze obyczaje kupieckie wyrażają się pozaprawnymi normami postępowania, którymi powinni kierować się przedsiębiorcy. Ich treści nie da się określić w sposób wyczerpujący, ponieważ kształtowane są przez ludzkie postawy uwarunkowane zarówno przyjmowanymi wartościami moralnymi, jak i celami ekonomicznymi i związanymi z tym praktykami życia gospodarczego* (wyrok z 2.01.2007 r. V CSK 311/06). Pojęcie dobrych obyczajów konkretyzuje się w określonym stanie faktycznym. Zastosowanie art. 3 ust. 1 wymaga wskazania, jaki konkretnie dobry obyczaj doznał naruszenia wskutek działań przedsiębiorcy. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 27.02.2009 r. V CSK 337/08)

W orzecznictwie przyjmuje się szeroką interpretację przesłanki naruszenia lub zagrożenia interesu w rozumieniu art. 3 ust. 1. Zdaniem Sądu Najwyższego [...] *interes przedsiębiorcy uzasadniający domaganie się ochrony na gruncie art. 3 ust. 1 u.z.n.k. nie ma jednolitego charakteru. Jest on stopniowalny w zależności od podstawy i drogi ochrony, którą oberze uprawniony do ochrony przedsiębiorca. Jeżeli dochodzi on roszczeń wyrównawczych musi zawsze wykazać konkretne zmiany w sytuacji majątkowej spowodowane czynem lub czynami nieuczciwej konkurencji. Jeżeli natomiast dochodzi jedynie zaniechania niedozwolonych zachowań, w konkretnym stanie faktycznym sam sposób naruszenia dobrych obyczajów może wystarczyć do uznania, że zachowania te co najmniej zagrażają interesom przedsiębiorcy domagającego się ochrony.* (wyrok z 14.10.2009 r., V CSK 102/09)

Sprzeczne z dobrymi obyczajami jest wykorzystanie efektów cudzej pracy (pasożytnictwo). Taka interpretacja art. 3 ust. 1 wynika m.in. z wyroku Sądu Najwyższego z 2.01.2007 r. (V CSK 311/06), zgodnie z którym, *dobrym obyczajem kupieckim jest nie tylko niepodsywanie się pod firmę i renomę konkurencyjnego przedsiębiorstwa, lecz także niewykorzystywanie cudzych osiągnięć w wypromowaniu nowego produktu dla zaistnienia w świadomości konsumentów ze swoim, rodzajowo tożsamym, wyrobem bez ponoszenia w tym celu własnych wysiłków i nakładów finansowych. Taki obyczaj wywodzi się z zakorzenionej w polskim społeczeństwie, i w każdym razie zasługującej na aprobatę, normy moralnej, zgodnie z którą nikt nie powinien czerpać nieuzasadnionych korzyści z cudzej pracy.* (por. także wyrok Sądu Najwyższego z 23.10.2008 r., V CSK 109/08)

Naruszenia interesu gospodarczego w sposób zdefiniowany w art. 3 ust. 1 u.z.n.k. nie można domniemywać. Powód zainteresowany uzyskaniem ochrony renomy swego produktu lub pozycji rynkowej swego przedsiębiorstwa powinien wskazać i udowodnić wymienione wyżej przesłanki. **W ocenie Sądu G. M. sprostала temu obowiązкови, może więc żądać zastosowania względem spółki L. sankcji z art. 18 ust. 1 u.z.n.k.** Zgodnie z tym przepisem, w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać m.in.:

1. zaniechania niedozwolonych działań,

2. usunięcia skutków niedozwolonych działań.

Żądanie z pkt 1, może być dochodzone wyłącznie wówczas, gdy w dacie zamknięcia rozprawy istnieje stan naruszenia lub realna groźba naruszenia w przyszłości reguł uczciwej konkurencji.

Stwierdzając naruszenie interesów gospodarczych G.i M. , na podstawie art. 18 ust. 1 w zw. z art. 13 i art. 3 ust. 1 u.z.n.k., Sąd zastosował względem spółki L. żądane sankcje zakazowe (pkt 2., 4. i 5. pozwu) oraz nakazał usunięcie skutków naruszenia w sposób najmniej dotkliwy dla pozwanej, adekwatny do sposobu i zakresu jej działania (pkt 6. pozwu).

Sąd orzekł o oddaleniu powództwa jedynie w zakresie zmian językowych dokonanych w wyroku w porównaniu z treścią powództwa.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 100 zdanie drugie k.p.c. obciążając nimi w całości pozwaną, ponieważ powódka uległa niewielkiej zaledwie części swego roszczenia. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3 art. 98 k.p.c.) Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.)

Opłaty za czynności radców prawnych przed organami wymiaru sprawiedliwości określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. z 3.01.2018 r. Dz.U. z 2018 r. poz. 265). Zgodnie z § 15 ust. 3, opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, ani wartości przedmiotu sprawy, jeśli uzasadnia to: niezbędny nakład pracy radcy prawnego, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu; wartość przedmiotu sprawy; wkład pracy radcy prawnego w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych budzących wątpliwości w orzecznictwie i doktrynie, a także rodzaj i zawartość sprawy, w szczególności tryb i czas prowadzenia sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności. W sprawach o naruszenie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji wynagrodzenie wynosi 1.680 zł. (§ 8 ust. 1 pkt 19)

Za prowadzenie spraw w postępowaniu zażaleniowym przed sądem apelacyjnym stawki minimalne wynoszą 50% stawki minimalnej, a jeżeli w poprzedniej instancji sprawy nie prowadził ten sam radca prawny 75% stawki minimalnej, w obu przypadkach nie mniej niż 240 zł. (§ 10 ust. 2)

Ze względu na charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania oraz czas trwania postępowania głównego, Sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy pełnomocnika powoda wykonującego zawód radcy prawnego będzie wynagrodzenie w minimalnej wysokości. W rozliczeniu

kosztów Sąd uwzględnił opłaty sądowe i koszty zastępstwa procesowego z opłatami skarbowymi od pełnomocnictwa w postępowaniu głównym oraz zabezpieczającym (tu także zażaleniowym). Sąd postanowił ponadto o zwrocie G.M. kwoty 600 zł tytułem nienależnie uiszczonej części opłaty sądowej.